

ÚLTIMA PEDRADA

TOT CANVIA, PERÒ MENYS

Estudiant pregunta, Colau dispara

Una jove estudiant de periodisme va fer una pregunta a Colau. Una pregunta intel·ligent, amb doble sentit, d'aquelles que molts premiats amb l'Ondes no encertarien a fer mai. Podria fer-se un paral·lelisme entre el canvi de vestuari de l'alcaldeessa i la seva visió política? I la resposta de la Colau arriba en forma de pedrada.

La noia va plorar, però la noia ho havia fet bé, només va cometre un error, pensar que la Colau ha canviat. En absolut. És la mateixa que quan anava amb samarreta insultava als polítics, ara insulta als civils. Es el mateix.

moviment anti desnonaments apel·lant a un necessari recés personal i una setmana després es presentava per Alcaldessa. No va canviar d'opinió en una setmana. Era la mateixa que s'acomiadava d'un lloc per anar a un altra, una decisió molt premeditada. L'energia que va alliberar durant el primer mandat i per aconseguir el segon pactant amb qui va pactar, es prou significatiu. Quan necessites un recés personal, rarament pots ajornar-lo vuit anys. O és un recés molt particular.

La Colau és de caràcter fort. És dura i una mica marmanyera, o com dirien els seus, combativa. Per això té Barcelona feta una trinxera.

Erra la jove estudiant de periodisme en suposar un canvi. La Colau no canvia, la Colau fa canviar. La llàgrima fàcil post pactes, el somriure maternal en les entregues de guardons, són l'aparença amable i falsa d'una manera de ser guerrera.

Recordeu sempre quan la Colau va anunciar la seva retirada del

